

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARISIIS. — EXCUDERANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ.
HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.	APOLLONII ARGONAUTICA.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.	MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.	COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.	QUINTI POSTHOMERICA.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.	TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.	TZETZÆ ANTEHOMERICA, ETC.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASH, PISANDRI, PANYASIDIS, CHÆRILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

KPB 33

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI IMPERIALIS FRANCIÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC LXII.

858 096

1365 147

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannii recensione (in opusc. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiiue somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (I. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephem. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephem. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætheeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτμηλέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκρίεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀΐξαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκρίεσσα. IV. 59, δολίγησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπό, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannī ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSEUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλῆϊαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλήν, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannī coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀζέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὔδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὔδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticae in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholarum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea in poe-*

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnam* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico-rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκεύθει	v. 426. τῆ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐ δν	ἐόν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖναι	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν		ἐντοσθε
v. 60. ὑπαρχλύνθη	ὑπηχλύνθη	v. 490. κέσσασεν	κέσσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀπραόησι	ἐγγείησι
v. 147. ἔθε'	ἐλε'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', ὃν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δηϊόχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θορη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὃν	v. 558. ἵκεσθε	ἵκεσθον
v. 168. κιούσα	κιούση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' ὄη	Οἷη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν Ἑκπά- γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης	θεῆσιν Ἑκπάγλως, ἡ σεῖο θεοῦδέος ἐστὶ γενέ- θλης	v. 583. ἐτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δῦσαν	δῦσαν
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπέρ
v. 259. ἀκριόεντι	ἀκριόεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἀψεα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἥκαχε	ἥκαφε
v. 326. οἱ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἶνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπει	ἐπεῖ
		v. 753. θέμις et ἄτη	θέμις et ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορι.» Qua admissa mutatione τῆν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δορυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην.»

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφάνθη	ἐξεφάνθην	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μέγας μέγα	μέγα σθένης (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίσασθον	σκοπίαζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	et μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὠρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἢ μὲν	ἢ μὲν	v. 464. ὄφελέν με	ὄφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὄφελον, καὶ	ὄφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ ἔθηκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάχησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	ὁ γ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὄν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἀπαν· οἱ	πάν· τοῖ	v. 661. θοῶν	θεῶν
v. 200. ἔσαν et ἀγνία	ἴσαν et ἀγνία	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' et πάρος	θεινόμεν' et πυρός	v. 714. εὐ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνωτο	δὲ γίγνωτο
v. 233. οἷ γ'	οἷ γ'	v. 783. τὰ μὲν	τὰ τε
v. 289. γάρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἦ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσεδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 40. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ἥδεται	ἔλδεται (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἢ μὲν et ἢ δ'	ἢ μὲν et ἢ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρεως	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' et ὀπίσαστο	οὐ γὰρ et ὀπίσαστο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ἦϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἐθήκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἥλασε	δῖλασε
v. 49. ἤκαχες	ἤπατες	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. ἐ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἰψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάραιθε	τοπάραιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἀχνοον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρεως εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιε	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσον	ένευσαν
v. 159. ἤριπε γαίης	ἤριπε, βαιὸν	v. 488. ἰδομονι πυγμαχίης	ἰδομονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσεται ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον·	ἐκθορον·
v. 184. ἐ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγατε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφιτέτυκτο
v. 210. πόλιν et εἰρύσαντες	πτόλιν et εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἰσμίναι
v. 225. ὑπαί	ὑπὸ	v. 72. μειδιῶσ'	μειδιῶων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαῖ	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομενῆ' αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἷ	οἷ γ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὖτε	ἔσπε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἀνδρῶν
v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγκαίασθαι coniecit pro συγχεύασθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσεσθε, Hermannus voluit τίσεσθαι. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haurit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobbeckii coniectura est ad Aiace p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἰψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήατα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἀλλοθεν	ἀλλοθις
v. 240. οὔτιδανόν et ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖθ'	αὖθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλπεν	έωλπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέας	v. 317. Πολυδάμαντα	Πολυδάμαντα
v. 281. μητιώντο	μητιώνται	v. 329. αὐτιών ἤδ'	αὐτιών τ' ἤδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἔπι	τῷ δ' ἄρ' ἔπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'	v. 388. σγέτλιε ,	σγέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. ὅς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐέλπη
v. 386. ἤδε	ἤε	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ἐπέδραχε	ἐπέδραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. ὃ ἤ τότε γ'	ὃ ἤ βᾶ τότε
v. 399. ἐπεῖ	ἔτι	v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦπαχε	v. 532. ἤρᾳ	ἤε
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσουσι	v. 533. ἀολίσσωσ'	ἀολίσσωσ'
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδης	ἀρίδης
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιβήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἕνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις et δῖον	ὀδυρομένων et δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐβλάθεν	ἐβλάθη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄγρᾳ με	ὄγρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεεν	ἔρρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὅσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὅσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῶς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι et ἄλλος	οὔτι et σκολιός
v. 563. θεῶν,	θεῶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος et μῦρα ,	Ἄτροπος et Μῦρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ᾠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἤδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἤδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βάλοντες,	βάλλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπιάζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἡμεροὶ	ἡμεροὶ	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἔπλετο	v. 340. μεγάλαι	ἀταλαί
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοὶ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὅσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἤρχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυῤῥοῖοιο	πολυῤῥοῖοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δῆ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνατο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἠδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-πάρσιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῆ et περὶ πέτρῃ,	καναχῆ et πέρι πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνή	ἐρεμνή
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δαίος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέρρα- σαν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπερρά- σατ'
v. 640. κύσεν	κύσσαν	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ- λεν et ἰκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος et ἵκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυγελοῖο,	ἄπο, στυγελοῖς —
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤρουντ'	εἴρουντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μᾶλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμψὶ ἐ χρίσαν
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 99. 'Ενθ'	'Εν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δὲ ἐ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἀκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσαι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	et ἄλευομένους	μέγ' ἄλευομένους
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἴτι	ἐπὶ
v. 332. περιβόησση	περιβόησση	v. 42. τοι et κἀκείνῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 333. θάττον	τυτῆ	v. 54. ὦμοις	ὦμούς
v. 337. Τρωῶς et ἄλλους	Τρωσὶν et ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδαισε·	ἔσαισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χεει, ἡ ὥς ὅτ' ἀν' ἄξα-
v. 377. ἄρα	ἄταρ	δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Ἡῦρ	λέην ξυλόχον πῦρ Αἰθό-
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	βρέμει αἰθέμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 381. νεφέεσσι	νεφέεσσι	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 81. Ὑἶλλον, εὐγλώχινι	"Ὑἶλλον, εὐγλώχινι
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 87. Χεδιὸν τε,	Σχεδιὸν τε,
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 459. πάντας et ἐπει	παντ' et ἐπειῇ	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 131. πονέουσαν	περ εἴουσιν (4)
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγὼ γε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 81. αὐτόν	αὐτοῦ	v. 136. ἱκῆται,	ἱκῆται,
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 139. καὶ μιν αἰεὶ σπαίρου- σαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 88. μούνος	μόνον	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 114. παρανήγει	παρενήγει	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεὸν, κεκέδαστο
v. 132. μή	μή	μέγας	μέλας
v. 134. ἔγχει	ἔγχει	v. 241. ἔτ' ἔμιμνε	ἔτι μίμνε
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώρχετο·	v. 250. ἐννεσίη	ἐννεσίης
v. 195. αὐθις	αἶεν	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δορὶ	δορὶ		
v. 260. ἤερα	omissum,		
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βούσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνοτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἐβρίσε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) praeter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepinus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείπετο expleatur, ea-que, quae sequuntur, cum praecedentibus vix cohaereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἴουσιν· ἐτείπετο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγῆμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

ν. 277. νοῦψ, καὶ	νοῦψ τε καὶ
ν. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀσπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα
ν. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- νίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
ν. 379. προπάρειθεν	τοπάρειθεν
ν. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
ν. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα
ν. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα
εἰ τόσσον, ὅσον	τόσσον, ὅσσον ἄρ'
ν. 408. κείνη	κεῖνον
ν. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ
ν. 413. κώκυσε,ν	κώκυς,
ν. 428. ὀφελόν ποτε	ὀφελον τότε
ν. 431. ἡώς·	αἰών·
ν. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
ν. 459. μακρὸν περὶ κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
ν. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. ν. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
ν. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
ν. 23. δὴ	δι'
ν. 25. ἀνίη	ἀνίης
ν. 56. ἐς δορί	δορι
ν. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
ν. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ
ν. 66. ἐπὶ	τότε
ν. 103. τῷ	τοῦ
ν. 123. ὑπαί	ὑπὸ
ν. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
ν. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
ν. 173. ἐσσυμένους	ἐσσυμένους
ν. 194. λείπεν εἰ κραταιήν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
ν. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν
εἰ εὐγνάμπτοις χα- λινοῖς,	εὐγνάμπτοις χαλινου,
ν. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
ν. 209. τύψη ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
ν. 219. ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'
ν. 249. ἀπρωτόπτον ὁμίχλην·	ἀπρωτόπτος ὁμίχλη·
ν. 251. εἰοντο	εἰοντο
ν. 284. ἐπ'	ἄρ'
ν. 286. μετ'	μέγ'
ν. 324. αὐτεον.	αὐτευν.
ν. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
ν. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.
ν. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
ν. 367. ἀρηράμενοι	ἀρηράμενοι
ν. 372. βελέμνους,	βοεῖαις,
ν. 379. δρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'
ν. 432. πόληος, ἐών	πόληος ἐης, (1)
ν. 450. ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο
ν. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοῖητο
ν. 495. καὶ	σὺν
L. XII. ν. 30. πάντα	πάντες
ν. 31. ἐν κλισίης	ἐς κλισίας
ν. 43. ἅμα	ἀνά
ν. 53. οὐ γάρ	οὐχί
ν. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
ν. 65. σφιν	σφισι
ν. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

ν. 99. κάρτεος	θάρτεος
ν. 103. ἡ Διδὸς	ἐκ Διδὸς
ν. 106. γένος ἀμφιλιπούσα,	ἔως αἰπὺ λιπούσα
ν. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
ν. 124. ἐς	ἀν'
ν. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
ν. 135. ὀκρυδόντι	ὀκρυδόντι
ν. 164. ἐπὶ	ποτὶ
ν. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
ν. 186. οὐδεος	οὔρεος
ν. 188. περὶ	ἀμφ'
ν. 198. ἐν	ἐκ
ν. 209. ἡμέας	ὕμέας
ν. 212. γαίη ἀπειρεσίη·	γαίη ἀπειρεσίη·
εἰ ἀμμιν	ὕμμιν
ν. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
ν. 224. τι	κα
ν. 236. μίμνεντε	μίμνειν
ν. 257. τοι	που
ν. 258. πολέμου	πολέμοιο
ν. 260. αὐ	αὐθ'
ν. 275. Νέστωρ	Νέστωρ
ν. 277. τις	τοι
ν. 284. μιν	τόν
ν. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
ν. 313. οὔρει οὔτε	οὔρει τ' οὔτε
ν. 315. δ' ὁ	δὲ
ν. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
ν. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
ν. 333. αὐ	εὐ
ν. 343. ἐργῳ εἰ ἀνακτας	ἐργον εἰ ἀνακτας
ν. 394. γινῶναι	γινώμεναι
ν. 410. εἶδεν	εἶδεταί
ν. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
ν. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
ν. 445. τῷ	τοῖ
ν. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
ν. 461. ἔξαν	ἔξον
ν. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
ν. 476. ὅς	ὅγ'
ν. 484. καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ
ν. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
ν. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
ν. 496. ἐπὶ	περὶ
ν. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκαλύψε	ἀχλὺς ἀμφοκαλύψε
ν. 528. ἦεν,	αἰὲν,
ν. 544. ἄρα	ἅμα
ν. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
ν. 559. πού	γάρ
ν. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφισι
ν. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
ν. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
ν. 585. φόνου· εἰ σφισι	φόνῳ· εἰ μέγα
L. XIII. ν. 4. περὶ	παρὰ
ν. 19. φρένα	ορένας
ν. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
ν. 42. ἐξανέδυσεν ἰδὼν	ἐξανέδυ στανίδων
ν. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ν. 68. ἀτρομοι	ἄδρομοι
ν. 70. ἀνίσχοι	αὐίσχοι
ν. 73. ἐπιβρίσσουσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsium videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πώεα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsium vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροισιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίῃ
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτόν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
εἰ περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἑᾶς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνι
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾶ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔβριπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
L.XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὸς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείθετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέξηνθ'
v. 214 et 241. ἐόπεπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρύζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτοι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
diciēdos
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖα
ἰσχόμεν
ἄμ'
βλεφάροισιν ἐλείθετο
συνέχοντο
ἀρήτιον
ἐπηέξηνθ'
εὐπέπλον
ἐκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμώζεσκε
σπαργώσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροισιν ἔχυντο
χεῦμα
δ' ἑᾶ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typosetorum erroribus.

In interpretationibus latinis, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsus καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
αἱ δ' ἐὰ τέχνα
ἀμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbaret, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

PRÆFATIO

NOVÆ EDITIONIS.

Hoc volumen prelo iterum subijci nolui, quin emendarem quæ in recensendis his poetis minus bene fecisse mihi visus sum. Ac primum quidem in Hesiodi Operibus et Diebus variarum recensjonum vestigia a fratre dilecto agnita (Quæstt. epp. diss. III, p. 177 sqq.), quibus nihil esse verius, nihil ad illustrandam carminis naturam aptius intelligebam, signis quibusdam indicanda judicavi. Quod tamen quomodo vellem effici non potuisse ægre fero. Nam præter crucis signum (+), quo illarum de quinque hominum generibus narrationum, quas a variis auctoribus confectas variisque ex recensionebus commixtas esse constat, notata vides initia, alias inveni notas, quibus binos locos e variis recensionebus superstites, qui sibi invicem respondeant, significarem. Quas notas quum frustra quæras in Hesiodi carmine, quale nunc prodit, locos illos hic indicabo, quia persuasum mihi habeo lectorem, qui in exemplari suo eos notaverit, facilius intellecturum carminis structuram ac sensum.

Sunt enim quinque loci, qui ex duplici recensione bis leguntur in hoc carmine, quale hodie est:

v. 227 ad 231 ex alia recensione repetitur. v. 232-237,
v. 239. v. 242-247,
v. 393-397 med. v. 397 med.-404,
v. 618-642. v. 646-662,
v. 678-681 **. v. 682-688.

In Apollonio nonnullos mutavi locos e Kœchlyi *Collectaneis in Apollonium et Oppianum* (Lips. 1838). Hinc nunc legitur lib. I, v. 8, μέτεπειτ' αὐτὴν. v. 299, τῷ. v. 323, ἰθὺς ἰόντας. v. 644, ἐποχομένου. v. 1099, πεπεύρανται. v. 1187, δαίτα πένεσθαι ἑταίρους. v. 1359, λάβρον (quod operarum errore non correctum video). Lib. II, v. 93-94, πῆχον' τυτθὸν δ' ἀγχ' —. v. 628, ἔσκειμαι. v. 915, παρεμέτρεον. v. 1258, ἀπ' —. Lib. III, v. 211, αἰθέρος. v. 1048, ἄσχετον. v. 1136, λιποῦσ' ἀπο. Lib. IV, v. 1647, librorum τὴν restitutum. Quæ præterea ad lib. I, v. 747 et v. 881, ad lib. III, v. 1384 proponuntur, emendationes olim

HESIODUS.

jam dedi, e Struvii conjectura primam tertiamque, e Spitzneri secundam.

Coluthus duobus nunc auctus est versibus, quos vir cl. Millerus primus publici juris fecit *) e codice satis antiquo, sæculi fortasse decimi, a Mutinensi fere non diverso, qui in Græcorum bibliothecæ regiæ codicum supplemento latuit. Prior illorum versuum, versum 67 sequens:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη·

a Millero ita editus:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε, καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη·

lacunam post v. 65 olim indicatam explet; posteriori (v. 239-240):

..... φίλος κτέρας Ἀπολλωνος

οἶκον Ἀμυκλαίοιο.

Κάρνειος epitheton, cui debetur, Apollini redditur. Lacunam, quam olim post v. 257 indicaram, injuria oblitterarunt operæ. V. 48, οὔδας ἀκχμpton e conjectura scripsi. Quoniam enim hoc loco ad conjecturam necessario refugiendum erat, prætuli dare quod auctor scribere saltem potuit, quam quod eum scribere non potuisse apparet.

Quum viri cl. Kœchlyi *Emendationes et annotationes in Quintum Smyrnæum*, (vid. Acta Societatis Græcæ, etc., vol. II, Fasc. 1.) ad priores etiam hujus poetæ libros emendandos adhibere nunc liceret, hæc præsertim carminis pars lectionibus novis locupletata est plurimis, quas vir doctissimus sive e conjectura, sive e codice Monacensi poetæ vindicavit. Idem in editionis meæ recensione, quæ in Zimmermanni ephemm. (a. 1841, n. 8 sqq.) legitur, multas lectiones sive novas introducendas, sive antiquas, injuria a me expulsas, revocandas indicavit, quarum ne plures, quam debebam, receperim, nimis indulgens viri egregii ingenio, vereor. Quas indefessus Quinti sospitator in *epistola critica* (in Zimmerm. ephemm. a. 1841, n. 84 sqq.) cum Spitznero,

*) Éloge de la chevelure, discours inédit d'un auteur grec anonyme, etc. par E. Miller. Paris. 1840. Introd. page 16 et 17.

exinde vita defuncto, communicavit emendationes, in usum meum nondum verti. Ecce jam locus, ubi hæc editio a priori recedit.

Nunc enim legitur lib. I, v. 3, Πριάμοιο πτολίεθρον. v. 38, ἀριζήλη pro ἀρίζηλος. v. 98, Τῆς δ' — ἐπάκουσεν pro Τῆσδ' — ἐσάκουσεν. v. 99, τοῖα φίλω pro τοῖον ἐφ'. v. 101, ἴσται pro ἴστί. v. 142, ἀργυρέησιν pro ἀργυρέησιν. v. 184, αἰπὺ pro ἡδ'. v. 250, δουροτόμοι pro δρουτομόμοι. v. 290, κε pro γε. v. 308, ἀργαλέοι pro ἀργαλέον. v. 313, Τρώων τ' Ἀργείων, inserta particula τε. v. 336, θηρὶ pro Κηρί. v. 337, βαρυστόμω, quod Pauwius jam conjecerat, pro βαθυστόμω. v. 339, ἰοδόκην pro ἰοδόκον. v. 341, μετ' e fratris mei conjectura, pro οἱ. v. 481, ἥϊον ἄλλοι pro ἥϊεν ἄλλος. v. 505, Λαομέδοντος *** antiqua lectio cum lacuna, pro λαὸν ἑλόντες. v. 527, ἐμπλήσωνται, e Rhodomanni conj. et cod. Monac. pro ἐμπλήσονται. v. 545, Ἀρήϊοι pro Ἀρήϊον. v. 563, δ' ἄρα e conj. mea pro μέγα. v. 583, ἔτλης, antiqua lectio, pro ἔφης. v. 591, ἀμφιχάνωσιν pro ἀμφιχώνται. v. 611, ἐπεσσύμενος pro ἐπεσσυμένη. v. 675, ὑπὸ φρένας pro ἀάπλετον. v. 677, ἀγακτυπέοντι, Hermanni conj. pro ἐπικτυπέοντι. v. 715, εἰ Διὸς — παρέκ pro εἰδῶς δ' — πατρός. v. 739, νίκης pro νίκη. v. 766, ἄτρομος pro ἀλκιμος. v. 805, ποτὶ pro περί. v. 815, ἐπ' pro ἐτ'. Lib. II, v. 1, ὑπὲρ ἡχῆ-έντων pro ὑπερηχέντων. v. 49, μηδὲ pro μήτε. v. 80, μαρναμένω, antiqua lectio, pro παρφαμένω. v. 82-83, αὔσαι Κεῖνος· pro αὔσαι· Κεῖνος —. v. 181, καὶ pro ἐς initio versus. v. 283, ἡλιθάτοιο pro εὐρυβάτοιο. v. 300, μεμαῶτες pro μεμαῶτ' ἐτ'. v. 348, χεῖμα· — δὲ pro χεῖμα, — τε. v. 400, κατέναντα pro κατέναντι. v. 407, σάκεος στυφέλιζεν pro σάκος ἐστυφέλιζεν. v. 420, καὶ — ἀλεείνω pro κατὰ — ἀλεγίζω. v. 536, τεθνεώτας — ἄσος pro τεθνεώτας — ἄλση. v. 577, ἀναειρόμενοι pro ἀναγειρόμενοι. v. 616, ἐκ pro ἡ, deleto commate in fine versus, ex Hermanni conjectura. v. 618, καὶ pro κεν. v. 627, φέρων, Spitzneri conj. pro φέρειν. v. 665, ἄρα Ἠλιάδες et v. 666, ὥϊζε, antiqua lectio, pro ἄρ' Ἠλιάδες et ἡϊζε. Lib. III, v. 41, εἰσέτι — κῆρας pro ὥς σ' ἐτι — χεῖρας. (Non recepi σ', quod Kœchlyus ante ἐπὶ inserere vult.) v. 54, αἰὶ pro αἶμα. v. 65, ὑπὲρ pro ὑπέκ. v. 81, οἰζυρώς pro οἰζυροῖς. v. 94, Ἀχαιοῖσιν, τοὶ δ' αὖ δίχα pro Ἀχαιοῖς, ἡδὲ διάνδιχα, quam tamen conjecturam ut multi faciam, tantum abest ut cum Kœchlyo fere consentiam, qui in epist. critica de hoc loco disputans, verum excidisse suspicatur, quamvis διὰ δ' ἀνδιχα ex uno Hesiodi loco Quinto sine dubitatione tribui, librique XII versu 162 satis probari nequeat deos Trojanorum Græcorumque pugnam observantes duplicem tantum sententiam

prodidisse, neque fuisse qui neutris faverent. v. 147, ἔλκος pro ἔγχος. v. 159-160, γαίης Ἐκπνείων, antiqua lectio, pro βαῖον Ἀμπνείων. v. 169, αἰνὸν τίσετ', Gerhardi (lectt. Apollon. p. 186) conj., pro τίσετ' ἄρ' αἰνόν. v. 184, καὶ ὥς pro οἱ, ὥς. v. 209-210, ἐρύκει, Τόνδ' — εἰρύσαντες, antiqua lectio, pro ἐρύκει· Τὸν δ' — εἰρύσωμεν (operarum errore τόν δ' separatim impressum est). v. 267, ἐνεστρωφᾷτο pro ἐπεστρωφᾷτο. v. 295, κῆρ pro δῆτ'. v. 336, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 343, ἀσχαλώων κῆρ pro ἀσχαλώωντι. v. 367, ἐσέχυντο πόληα pro ἐπέχυντο πόληος. v. 386, εὐ τε pro ἔστε. v. 417, τις, Hermanni emendatio pro τοι. v. 443, ἀφιστάμενος pro ἐπεσσυμένω. v. 452, αὐτῇ δ' σὺν φήμῃ (ita enim legenda, quæ operarum incuria deformavit), Hermanni emendatio pro αὐτῇ κεν φήμῃ. v. 454, ὅσας, ejusdem conj. pro αἶσα. v. 475, ἀλγεινῇσι pro ἐννεσίησι. v. 534, ῥά τε pro ἄρα. v. 692, βάλοντο θυώδεα pro βάλοντ' εὐώδεα. v. 735, ἀθρόον ἐγγρίσασαι pro ἀθρόα ταρχύσασαι. v. 783, τὰ δέ pro τὰ τε. Lib. IV, v. 6, σχεδὸν, antiqua lectio, pro πέδον. v. 27, ἐναντα κίων pro ἐναντ' ἐλθών. v. 99, σέθεν pro σευ. v. 146, δς e Rhodomanni conj. pro ὥς. v. 151, δ' interpositum post ὥς. v. 245, καταχέυεται pro κατεχέυατο. v. 421, ἀγλαίης· δὴ pro ἀγροον ἡδῆ, deleto commate in fine præcedentis versus. v. 488, ἰδμονι παμμαχίης, εὐ εἰδότες, Hermanni emendatio pro ἰδμονι, παμμαχίης εὐ εἰδότε. v. 534, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 558, ἱμάσθλην, e Pauwii emend. pro ἱμάσθλη. Lib. V, v. 1, δὴ ῥ' ἄλλοι pro δὴ πολλοί. v. 15, τῶν, antiqua lectio, pro τῷ. v. 27, μίγδην οἷς pro μίγδα οἷς. v. 52, πάντη pro πάντες. v. 126, καὶ νύ κε, antiqua lectio, et τεύχε', pro καὶ νῦν οἱ et τεύχη. v. 344, ἐγγύθι, mutata commatis sede, ex Herm. emendatione pro ἐνθού. v. 354, ὅγ', Spitzneri conj. pro ἄρ'. v. 422, ἡκαχε, antiqua lectio, pro ἡκαφε. v. 446, ἐλδομένοισι pro ἐλπομένοισι. v. 555, ὅπ' et v. 556, πιασὶ, e Glaswaldi conj. pro ἐν et πᾶσι. v. 585, ἄλλον pro ἄλλων. v. 643, ἡ οἷος pro ἡδ' οἷον. v. 649, πολύχητον pro πολυχμήτου. Lib. VI, v. 150, ὥς pro ὥς. v. 151, ἦλθον δ' et ἐνθα δ' pro ἦλυθον et ἐνθάδ'. v. 161, λαοὶ pro Δαναοί. v. 176, οἷσιν — ἐπὶ pro ἦσιν — ἐνί. v. 223, ἀλεγεινῶν pro ἀλεγεινόν. v. 258, ἄλλοθεν, antiqua lectio, pro ἄλλουδς. v. 276, περὶ δμηθέντες pro περιδμηθέντες. v. 326, ἐχόμεναι pro ἐσσύμεναι. v. 469, ἀντίθεος pro ἀντίθεον. v. 485, τετραμμένη pro τεταμμένη. v. 529, δ' τι σθένε pro δ' τ' ἐσθενε. v. 580, Ἐγέμμενα δηριόωντα, antiqua lectio, pro ἐλὼν ἀνὰ δρισητῆτα. v. 650, αὐτῶν pro αὐτοῦ. Lib. VII, v. 68, ὀρφανὴν pro ὀρφανίης. v. 71, θεῶν, antiqua lectio, pro θεῆς. v. 72, Μοίρη γ' pro Μοίρης. v. 74, δ' iusertum post τοῖς. v. 77, πνοιῇ δμῶς, Spitzneri emen-

datio pro πνοῆς ὥς. v. 79, ἀλαδς, e Lobeckii emendatione pro σχολιός. v. 81, ἔχνος pro εἶδος. v. 85, οὔτι pro οὔτοι. v. 196, θνητοῖς τεύχεα pro θνητῶν τεύχεσι. v. 224, προπάροιθε ταnúσσαι, quod jam olim proposui pro παρατεκτῆνασθαι. v. 237, ἀπεσσυμενον pro ἐπεσσύμενον. v. 248, ὑπέκλασε, antiqua lectio, pro ὑπέτμαγε. v. 333, χήρην, Rhodomanni emendatio, pro χήρη. v. 363, αἰεῖ pro αἰέν. v. 364, καὶ pro οἱ. v. 384, θαλάμοισιν pro θαλάμησιν. v. 534-535, Νεοπτόλεμου φοβέοντο Πᾶν — pro Νεοπτόλεμον φοβέοντο Πᾶν —. v. 557, Οὐλύμποιο θυωδέος pro Οὐλύμπου εὐωδέος. v. 571, διεγρομένη — αὐτμῇ, antiqua lectio, pro διεγρόμενον — αὐτμῆς. v. 583, κόρος πολέμου pro μενεπτολέμου, durius enim videtur, κάματος e versu 581 ad verbum ἀμφεγεν (584) referre, revocata v. 584 διον, antiqua lectione, pro δειός. v. 623, ἐνδοθι pro ἀγχόθι. v. 712, χήρην pro χῆραι. Lib. VIII, v. 1, περικίδνατο γαῖαν pro περικίδναται αἶαν. v. 89, ὑπεχειντο pro ὑπέεικον. v. 157, ἀκρόνυχτοι, Spitzneri emend. pro ἄκρον ὕδωρ. v. 300, κατέπεφνε pro γε κατέκτα. v. 400, δὴ γάρ οἱ — θυμὸς, ex Hermannii emendatione pro αἰεὶ γάρ — θυμῷ. Lib. X, v. 392, αὐτῷ τοι pro οἱ αὐτῷ. v. 431, ἤως, antiqua lectio pro αἰών. v. 459, νεκρὸν πέρι κω-

χύεσκον pro μόρον περιχωχύεσκον. Lib. xi, v. 41, ἐπὶ pro περί. v. 379, θρόος, Lobeckii emendatio, pro βρόμος. v. 495, καὶ, antiqua lectio, pro σύν. Lib. XII, v. 195, ἀκαμάτησιν pro ἀκαμάτοισιν. v. 197, ἄλλοθεν ἄλλαι pro ἄλλοτε δ' ἄλλαι. v. 236, μίμνήμεν pro μίμνειν. v. 521, ἐπὶ pro ἐπὶ. Lib. XIII, v. 54, ἄλλοθεν ἄλλοι, antiqua lectio pro ἄλλος ἐπ' ἄλλω. v. 132-133, Τρῶες ὥς δ' ὑπὸ, antiqua lectio, pro Τρῶες, ὥς ὑπό. v. 139, μένοντες, item, pro ἔδοντες. v. 268, φόνον αἰνὸν (quæ vocabula a typothetis inepte transposita esse video), Hermannii emendatio, pro φίλου ἐνδον. v. 362, μέλας pro μέγας. Lib. XIV, v. 72, ἀναπνείων pro ἀποπνείων. v. 113, καὶ εἶδεος pro διειδέος. v. 131, δὲ interpositum post ὥς. v. 178, συνέχοντο, antiqua lectio pro συνέχυντο. — Præterea tam in Quinto quam in reliquis auctoribus, qui hoc volumine continentur, satis multa correxi operarum errata; nova quædam, quæ, quamvis pauca sint, irrepsisse ægre fero, hac in præfatione prætereundo indicavi.

Parisiis, Non. April. a. MDCCCXLII.

F. S. LEHRS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἔρωτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἔννυχος Ἡροῦς.
6 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστολὸν ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὥφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' αἶθρον ἄγειν ἐς ὁμήγουριν ἄστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστολὸν ἄστρον ἔρωτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἔρωιμανέων ὁδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐρύλαζεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σθεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστός ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγυθὶ πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἐρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πολλίεσσιν ἓνα ζυνέχκεν οἶστον,
ἥϊθεον φλέζας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὃ δὲ πολλίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πολλίων περιχαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἵκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιᾶς Ἡρῶ
25 ἵστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιχέας πορθιμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδρσε καὶ αὐτὴν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεπὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίει θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε ἄγρομένησι μεθωμίλησε γυναιξίν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετῆλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐη ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἐρωτα παρηγορέεσκε θυγαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλείεινε πυριπνέοντας οἶστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδὴ πανδῆμιος ἦλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθέρει,
πανσυδὴ δ' ἐσπευδὸν ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλίστεφών σφυγὰ νήσων,

MUSÆI.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Heruserant. [Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Heros nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum solitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus *ventus*.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu *tento*
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Heros in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens,
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἄφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ Κύπρου
οὐδὲ γυνή τις ἔμεινεν ἐνὶ πόλίσσῃ Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ περύγεσσι χροεῦων·
οὐδὲ περιχιτώνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
⁵¹ οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἡθίων φίλοπαρθένος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ἠμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυγλᾶς,
ὅσσον ἄγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
⁵⁵ Ἦ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὶν ἐπώχετο παρθένος Ἥρῃ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστρέπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπαρθῆς ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ γιονέης φονίσσατο κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
⁶⁰ Ἥρῳς ἐν μελέεσσιν ῥόδων λευμῶνα φανῆναι
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθραίνετο νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχρίτωνος ὑπὸ σφυρᾷ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρὶς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἰς δὲ τις Ἥρῳς
⁶⁵ ὀφθαλμὸς γέλωτιν ἑκατὸν Χάριτεσσιν τεθῆλαι.
Ἄτρεκέως ἰέριαν ἐπᾶξιον εὐράτο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναϊκῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νήν διεφάνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡθίων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
⁷⁰ ἦεν, ὃς οὐ μενείνεν ἔχειν ἠμοδόμενιον Ἥρῳ.
Ἦ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὶν ἀλῆτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματ' αἰ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡθίοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέθην, Λακεδαιμόνος ἐδραχον ἄστυ,
⁷⁵ ἔχει μόθον καὶ ἀέθλον ἀκούσμεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὀπωπα νήν κερδὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρτίων μίαν ὀπλοτεράων.
Πατταίνων ἐμὸν γῆσα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὀπωπῆς.
Λύτιχα τεθναίνῃ λεγέων ἐπιθήμενος Ἥρῳς·
⁸⁰ οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐρμείρῳ θεὸς εἶναι
ἡμετέραν παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἥρῳ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τήν ἰέριαν ἀράσσειν,
τοίην μοι, Κυθέρεια, νήν παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡθίων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
⁸⁵ ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνυτο κάλλει κούρης.
Λίνοπαθὲς Λεάνδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίῳσι κατὰ τρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμῆι· ἀδόχητον οἷστοις
οὐκ ἔθελες, ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἥρῳς.
⁹⁰ Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφ' ἔλκεν ἀνικήτου πυρὸς ὄρη.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναϊκὸς
ὀξύτερον μερόπεςσι πέλει περὶ ἑντος οἷστου·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
⁹⁵ ἐλκος ὀλισθίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
Ἦκε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεψε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἄλῳνα·
θάμβος δ' εἶδος ἀρίστον, ἔρωις δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἐρώτος ἀναιδείην ἀγκαλῶν

alii ab Haemonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiae incola , non vicinae civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deae per aedem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exorients luna.
Summi autem nivae rubebant circuli genae ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosae candida-induta-tunica sub talis splendebant
puellae,] multae autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriae sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur , bene-fundatam quacunq; per aedem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum. [Vel Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum, satietatem autem non inveni ad-
spiciendi. Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.

Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebes.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellae.

Gravia-patens Leander, tu autem, ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiisangebatur fux amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendata mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in praecordia viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

- 100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγοις παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὥς συνέχευε πόθον δολέοντα Λεάνδρου,
 χαίρειν ἐπ' ἀγλαΐησιν· ἐν ἡσυγίᾳ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἡμεροέσσαν ἐὼν ἔκρυπεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρου,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέχευε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λαθριὸν ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστειλάσα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθυσκίος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίχθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὥς ἶδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν δαίχτυλα κούρης
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἥ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδὲν ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλκίχρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήντος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.
 120 Ὀχναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφάσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνῇν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρου· [χεις;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 ἄλλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἴοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοτὰ παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημήϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ δὲ ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον εἶπε πόθου βεβωλημένος οἴστρον·
 135 Κύπρι φιλή μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχρονίης ἴσθην καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεςσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίῃ, ἥ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ ὃ οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετέμειο Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαινῆς·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόοντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξιόνων ἀγάπαζε μελίχρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐβέλεις, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρως ἤφρευσεν εἰς βελέεσσι κιχίσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἑρακλῆα θοὸς χρυσό· ῥαπὶς Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰκρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λείθην ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e-regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sape gratam suam occuluit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his? alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata-est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulchri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus-est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus-est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

- ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῳ θετο πάση.
 Πείθειο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγχξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενική δ' Ἀφρογῆος ἐπὶ γῆνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθρίουσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ γῆνός ἐξεν ἄκρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμρ' ὤμοισιν ἐὼν συνέργε χιτῶνα.
 Πειθεὺς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπῇ
 Ἥδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
 καλλεῖ δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίχτο Λεανδρόν.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαίαν ἔχεν νέουσταν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεανδρὸς ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμειν εἰσορόων ἀπαλόχρουν αὐρένα κούρης.
 Ὅψ' δὲ Λεανδρῷ γλυκερὴν ἀνενεῖκατο φωνήν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευνος ἀποσταῆζουσα προσώπου·
 Ζεῖνε, τοῖς ἐπέεσσιν ἄλλ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπειὼν ἐδιδάξε καλεῦθους;
 οἱ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαίαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφ' ἐγέξαο· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἐὼν καὶ ἀπιστος, ἐμῇ φιλότῳ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις δοῖσι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν ἦν δ' ἐθελήσης
 ὡς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὕπερ τελεῖ τις, ἐνὶ τριβοῖσιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λήληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμριβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὃ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμριπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχλους
 190 γείτονα πόντον ἔχω· στρυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ἐμῇλικας, οὐδέ χορεῖται
 ἡθέων παρέχσιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡγή.
 Ὡς φασμένη βοδέην ὑπὸ φάρει κλέπτε παρείην,
 195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέρους δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λεανδρὸς δὲ πόθου βεβολημένος ὀξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἐρώτος ἀεθλεύσειεν ἄγῳνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι θαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δὲ πανδαμάτωρ βουλῆφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεανδρῷ.
 Ὅψ' δ' ἁλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μύθον·
 Παρθένη, σὸν δι' ἐρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περὶ σῶ,
 εἰ πυρὶ παρλάζοιτο καὶ ἥπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ γεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡγχέντα περιπτύσσοιμι θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορέυμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum suscepit stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos.
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 he! mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes obtectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim variis-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnei medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.

Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.

Sed semper per noctem vectus madidus maritus

- νήσομαι Ἑλλήσποντον ἀγάβροον· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
ἀντία σείο πολλὸς ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.
- 210 Μοῦνον ἐμοὶ τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάβαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσομαι ὁλκὰς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὠρίωνα καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἀμάξης·
- 215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
Ἄλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βίοτοιο φαισφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,
220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὖστεφάνου πόσις Ἥρους.
Ὡς οἱ μὲν χρυφαίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότῃ καὶ ἀγγελίῃν ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστάσαντο φυλάξειν,
ἢ μὲν φῶς τανύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
- 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ,
ἢ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὄφρ' ἡνίκ' ἀνὰ νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημεῖα πύργου,
πλῶς βαθυκρήτιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
- 230 Παννυχίων δ' ὀδῶν χρυφαίους ποθέοντες αἰόλους
πολλάκις ἡρῆσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄφρ' ἦν.
Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὁμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
- 235 ἀγγελίῃν ἀνέμιμνε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίῃν λύχνοιο πολυχλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε χρυφῆς τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανῆς λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλην
Ἥρῳ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
- 240 θυμὸν Ἑρῶς ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· παρ' ὃν θαλάσση
μεινομένων βροίῳ πολυηχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις[σης]
- 245 Δεινὸς Ἑρῶς, καὶ πόντος ἀμειλιχός· ἀλλὰ θαλάσ-
ῆστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δειδίθῃ νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότῃ· τί δὴ βροίῳ ἀλεγιζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης
- 250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;
Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἑῷ δ' ἔσφιγγε καρὴν,
ἡϊόνος δ' ἐξῴρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.
Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰὲ κατεναντία λύχνου,
- 255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.
Ἥρῳ δ', ἡλιβάτοιο φαισφόρος ὑπόθι πύργου,
λευγαλῆς αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσχεπεν, εἰσέχε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτὴν.
- 260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescens tractum
Plaustrum :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare

illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti in-somnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;

sed is multifremi apud littora maris
nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.

Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri ;
lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare implacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?
ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum litus.
Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero
sponsus anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βράχαιμιγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοῦς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 235 εὐόδῳ, ῥόδῳ, καὶ ἀλίπνοον ἐσβασεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιγυθεῖσα φιλήνορας ἔαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἂ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰγυόεσσα βαρυγδοῦ ποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρωτάς ἐμοῖς παρακτάθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οὔ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰδοῦς· [μῶν·
 οὐ δαῖδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνὴν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὕμεναιον αἶσε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσινάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίχλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὕμεναιῶν.
 Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἥως
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπύροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίῳ ἀκόρητος ἔτι πνεῖον ὕμεναιῶν.
 (285) Ἥρῳ δ' ἔλκεσσι πεπλος, εὐὸς λήθουσα τοκῆς,
 παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. Ἀμφοτέροι δὲ
 πολλάκις τήρησαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἥω.
 Ὡς οἱ μὲν φιλόττος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
 (290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δὴρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγχτων ὕμεναιῶν·
 ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπῆλυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά ὁ ὕγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμεῖριοι πνεῖοντες αἶε στυφέλιζον αἷται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἄλᾳ τυπτομένης δὲ
 ἥδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθᾶδι χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἄλυσκάδων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερόθυμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἡθάδα σημαίνουσα φασφορίην ὕμεναιῶν,
 μαινομένης ὠτρυνεν ἀφειδῆσαντα θαλάσσης,
 νηλεῆς καὶ ἄπιστος. ὅφελλε δὲ δύσμορος Ἥρῳ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μῖναι ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέβαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνεῖοντες αἷται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἷται,
 (310) ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐβήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσχελέαδων πεφόρητο θαλασσαιῶν ἐπὶ νύτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡγῇ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.

Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti: satis nunc tibi salsa aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremitis maris :
 agedum, tuos sudores meo depone in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,

non hymenarum cantavit pater et veneranda mater;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenaros :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sape optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare: vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercerat maris,
 magnanime Leander: nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeat; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aqua;
 atheri miscebatur pontus; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐῶρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίσστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ οἴναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἄτθιδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δέ οἱ ὠχλασεν ὄρμη,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιομαχέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἥ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοις ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφίον Ἥρω.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἴπου ἐσαθρήσειεν ἄλωμενον ὃν παρακοίτην,
(335) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιδάδεσσιν ὄτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζήδον προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καδ δ' Ἥρῳ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum: Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus ingurgitibus
sape quidem precabatur marinam Venerem,
sepe autem ipsum regem Neptunum maris;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphae:
sed ipsi nullus auxiliatus est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in-guttur,
et potum nequam impetuosum potavit salsi-maris:
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus,
et animam et amorem inultum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante, vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernici-
322.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀσυδοῦς, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀσυδόβη); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδός, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξια, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρχαδία, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδός, ἡ, adj. fem., Attiis, Attica; νύμφη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis saepe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transans Hellespontum procellis agitatam, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βοώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero saepe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; οἱ Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἥρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenais invocabant, 275.
Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.
Ἡρώ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quemodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se precipitat, 331-333-341.
Ἡώς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαργάνιος, adj. Ἰαργανίη νύμφη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυβέρεια, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Venereus; Κυπριδίη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπριδιοὶ ὅμοιοι, consuetudo Venerca, 132.
Κύπρις, ἰδός, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ὄνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λεάνδρος et Λεϊάνδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

clesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertit̃r nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Λείανδρος, ὁ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Λέανδρος.

Λίβανος, ὁ, Syriae mons, cujus accolae Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλανίων, ὠνος, ὁ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶων, αἶ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, ὁ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, ὁ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀρίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptuneus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicae, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiae incolae frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτες, αἶ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ὠνος, ὁ, Orion stella, 214.